

ചിനിക്കുട്ടി എന്ന സുസ്ഥി

സരോജാ വർത്തീസ്, ന്യൂയോർക്ക്

ഭേദപ്പും - 1

മത്തായിച്ചൻ പതിവു പോലെ തന്റെ ആയുധം, മൺബെട്ടിയുമായി പറമ്പിലേ കരിങ്ങി. ഏതെന്നവാഴതെ കൾ പുഷ്ടിയായി വളർന്നു വരുന്നു. മനസ്സിൽ ആയിരു പ്രതീക്ഷകളും. കഴിഞ്ഞ വർഷവും ഇതേപോലെ തുച്ഛവും വാഴക്കുടങ്ങളാണ് അപ്രതീക്ഷിതമായുണ്ടായ കൊടുക്കാറും പേമാരിയും കാരണം നശിച്ചപോയത്. അയാൾ ഉള്ളിരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. “ബൈവമെ, കരുണ തോന്നണണാം. ആബാകിലെ കടം ഇനി വീടിയില്ലക്കിൽ.....”

സുസ്ഥി അവർക്ക് ശബ്ദം:- “ഇച്ചാച്ചാ, വനുവള്ളും കഴിച്ചിട്ടുപോ. അമ്മച്ചി വിളിക്കുന്നു.”

സുസ്ഥി മത്തായി ചുന്നു രണ്ടു പെൺമകളിൽ മുത്തവള്ളാണ്. ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു. അവളുടെ ഇളയവർ, മേരി അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലും. നല്ല സ്നേഹവും അനുസരണ സന്ന്യാസിയും ദൈവാലൈറ്റും മകൾ. എക്കിലും തന്നെ സഹായിക്കാൻ ഒരു ആൺതരിയെ ലഭിച്ചുണ്ട്.

മത്തായിച്ചൻ അലട്ടാറുണ്ട്. ഭാര്യ സാരാമുഖം ഒരു ഉറച്ച ബൈവഡക്കത്. വീട്ടുകാരും അശ്രൂതുകിളിച്ചിന്താൽ പറമ്പിൽ കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ ഭർത്താവിനെ സഹായിക്കാനെത്തും. രാവിലെ അടുക്കളെയിൽ ധൂതിയാണ്. കുട്ടികൾക്കു പ്രഭാതം ക്ഷണം തയ്യാറാക്കി കൊടുക്കണം. ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ക്ഷണം ചോറുപാത്രങ്ങളിലാക്കണം. ആകെ തിരക്ക്.

മത്തായിച്ചൻ ആനാട്ടിലെ ഭേദപ്പെട്ട ഒരു കൃഷിക്കാരനാണ്. വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ്, മത്തായി ചുന്നു അപ്പൻ ആ മലനാട്ടിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത് അല്പം വസ്തുവകകൾക്കരസമാക്കി. അപ്പനോടൊപ്പം മത്തായിച്ചനും ഒരു കൃഷിക്കാരനായി വളർന്നു. ആ നാട്ടിൽ അന്നു വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാനക്കരും ഔന്നുമില്ല. ദിവസവും രാവിലെ അപ്പൻ മത്തായിയെ വിളിച്ചു നാൾത്തും. “എന്നീകെടാചെരുക്കാ, ഇങ്ങിനെ പോത്തുപോലെ കിടന്നുറങ്ങിയാൽ നാളുനീയാക്കുകയും എങ്ങിനോടും.”

മനസ്സില്ലാമനസ്സാട

എഴുന്നേല്ക്കും. ഒരു കട്ടൻ കാപ്പിയും ചീനിപ്പുഴുങ്ങിയതും അകത്താക്കി അപ്പനോടൊപ്പം ഇരഞ്ഞും. മത്തായിക്ക് പതിനാലു വയസ്സ്. പ്രായമുള്ളപ്പോൾ മലസനിപിടിപെട്ടു അപ്പൻ മരിച്ചു. വൃഥയായ അമ്മ. പറമ്പിൽ അഭ്യാസിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ആദായം. എക്കിലും മത്തായിനിരാശപ്പെട്ടില്ല. അയല്ക്കാരായ ചില നല്ല കൃഷിക്കാർ അവരുടെ സഹായത്താടു മത്തായി വളർന്നു. അപ്പൻ പണികൂടി അവൻ ചെയ്തു. മിടുക്കനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ; അയല്ക്കാർ വിധിയെ ചുതി. അങ്ങിനെ നല്ലവനായ മത്തായിയെ കുളിച്ചു വിവാഹാദിപാദന വന്നു. തന്റെ കുടുംബം കാരണം സഹോദരി സാരാമുഖം. വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത മത്തായിയെപ്പോലെ തന്നെ. കുന്നിൻമുകളിലുള്ള ആകൊച്ചുപള്ളിയിൽ വച്ചുകള്ളാണോ. മത്തായിയും സാരാമുഖും. സാരാമുഖയായ അമ്മച്ചിയെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു, ശുശ്രാഷിച്ചു. ഇനവരില്ല. 90-10 വയസ്സിൽ അവർ ഇള ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു.

മത്തായിയുടെ കൃഷിലുകിട്ടി സർബ്ബാംഗം വിളയിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകുന്ന

നാശനഷ്ടങ്ങൾ ആദ്യകാല അള്ളിൽ അയാളെ അലട്ടിയി ലി. കുടുംബം വളർന്നു. രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ. അവർക്കു നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണമെന്നു മത്തായി വളരെ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ കൃഷിക്കു നേരിട്ടുന്ന നഷ്ടം സാമ്പത്തികമായി അയാളെ അലട്ടിത്തുടങ്ങി. വീണ്ടും കൃഷിയിറക്കുന്നതിനുള്ള പണം വായ്പയായി വാങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. തന്റെ കൊച്ചുവീടും കൃഷി ഭൂമിയും ഇടകായി വച്ചു പണം വാങ്ങി, കൃഷിയിറക്കി. മത്തായി സ്വയം സമാധാനിച്ചു. അയാൾ സാരാമയുമായി ആ സന്തോഷം പക്കുവച്ചു. “എന്ന് സാരാ, ഈ അങ്ങോടു നമുക്കു നല്ല കാലമായിരിക്കും.”

സാറ മറുപടി നല്കി:-

“ദൈവം കരുണയുള്ളവനാണ്.”

അടുത്ത രണ്ടു വർഷം കാലക്കേടോന്നും ഉണ്ടായി ലി. മുന്നാം വർഷം പ്രകൃതിക്കോഡ് മുണ്ടായി. എവിടെയോ ഉരുൾ പൊട്ടി. ധാരാളം നാശനഷ്ടങ്ങൾ. മത്തായിയുടെ കൊച്ചുപുരയും അതോടു ചേർന്നുള്ള മണ്ണും മാത്രം ബാക്കി. അയാൾ ഹൃദയം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ബാക്കിന്റെ കടം അയാളുടെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ തുങ്ങുന്ന വാൾ പോലെയായി. ഈനി എന്തു ചെയ്യും? എവിടെ തുടങ്ങും? കൃഷിയിറക്കാൻ പണം വായ്പയായി വാങ്ങി തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ വന്ന പല കൃഷിക്കാരും കുടുംബസമുദ്ദേശം ആരു ഹത്യ ചെയ്യുന്ന വിശ്രഷ്ടിയും അയാൾ അയാൾ അഭ്യന്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അശ്രൂതം കുടുംബവന്നുള്ളവനാണ്. ചെയ്യുകയില്ല. കുലിപ്പണി ചെയ്യാനുള്ള ആരോഗ്യം തനിക്കുണ്ട്. തന്റെ കുടുംബത്തെ പട്ടിണിയില്ലാതെ പോറ്റാൻ ദൈവം ആരോഗ്യം തനിട്ടുണ്ട്.

ഒരുവിൽ അതു സംഭവിച്ചു. സഹകരണബാങ്ക് അവരെയും വെറുതെ വിട്ടില്ല. അയാളുടെ അധ്യാനപ്പലമായ ആ കൊച്ചുവീടും ശേഷിച്ച ഭൂമിയും ജപ്തിചെയ്യപ്പെട്ടു. കിടക്കപ്പായും അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുമായി അയാൾ പടിയിരിക്കും. അയല്ക്കാരനായ ഒരുപ്പെട്ടാണു നല്ല കുടുംബത്തിന് അഭ്യന്തരം നല്കി. അയാളുടെ കൊച്ചുവീടിനടുത്ത് മറ്റാരും അലക്കുടിൽ കെട്ടിപ്പോക്കി. മത്തായിയും കുടുംബവും അതിലേക്കു താമസം മാറ്റി.

(തുടരും)

ബിനിക്കുട്ടി എന്ന സുസ്ഥാ

സരോജാ വർഗീസ്, ന്യൂയോർക്ക്

രേഖ്യാവം - 2

വരീതുമുതലാളിയുടെ തോട്ടത്തിൽ മത്തായി കൂലി പ്ലണി ചെയ്തു കുടുംബത്തെ പോറ്റി. അദ്ദും നിയായ മത്തായിയെ മുതലാളിക്കു ഇഷ്ടമായി. മത്തായി, അധ്യാൾ തന്റെ വസ്തുവക കളോടൊപ്പം തനിക്കൊരു മുതൽക്കുട്ടായിരിക്കുമെന്ന മുതലാളി മനസ്സിലാക്കി. അധ്യാളുടെ മനസ്സിൽ മറ്റു ചില കണക്കുകൂട്ടലുകളും പൊന്തിവന്നു. സാറാമു ആരോഗ്യവതിയായ ഒരു മദ്ധ്യവയന്ത്രം - വളർന്നു വരുന്ന രണ്ടു കൗമാരക്കാരികൾ. മത്തായിയുടെ സന്ധി താണവർ.

ആത്മാർത്ഥമത നിറങ്ങു ജോലിക്കാരൻ മത്തായി മുതലാളിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ആശി തനായി മാറുകയായിരുന്നു. മുതലാളിയുടെ എന്നോട്ടറിൽ അടങ്കുന്ന ഓട്ടിട്ടു ഒരു ചെറിയ വീട് മത്തായിയുടും കുടുംബത്തിനും വേണ്ടി കൊടുക്കുന്നതിൽ മുതലാളി താല്പര്യപ്പെട്ടു. നിഷ്കളൈക്കനായ മത്തായി സന്നോഷപുർഖം എന്നോട്ടറിലെ ആ ഓട്ടിട്ട വീടിലേക്ക് താമസം മാറി. സാറാമു മുതലാളിയുടെ വീടിലേക്ക് ജോലി

കാരിയായി. സുസമയും മേരിയും വീണ്ടും പതിത്തം തുട ഞാറി. സമാധാനവും സന്നോഷവും നിറങ്ങു ഒരു കുടുംബം.

ദിവസങ്ങൾ മാസങ്ങൾ ഭായും മാസങ്ങൾ വർഷങ്ങൾ ഭായും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മുതലാളിയുടെ ഭാര്യ കിടപ്പിലായി. വീടിലെ പല കാര്യങ്ങളും സാറാമുചേട്ട തത്തിയുടെ ചുമതലയിലായി. മുതലാളിയുടെ ഇടയ്ക്കിടെയുള്ള ഒളിഞ്ഞുനോട്ടവും സംസാരരീതിയും സാറാമുയിൽ അസ്വസ്ഥമത ജനപ്പിച്ചു. മുതലാളിയുടെ വീടിലെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചാലോ എന്നുപോലും നിഷ്കളൈക്കയായ ആ സ്ത്രീ ചിന്തിച്ചു. അവർ ഒരു വല്ലാത്ത സംഘർഷത്തിലാണിപ്പോൾ.

“ഞാൻ എങ്ങിനെ ഇതൊക്കെ തന്റെ സന്നോഹയ നനായ ഭർത്താവിനെ അറിയിക്കും. മുതലാളിയുടെ കാരുണ്യം തത്തി ലാണ് ഇപ്പോഴും താമസം. കുട്ടികളുടെ പഠിത്തം.” അവർ ഗാഡിയായ ചിന്തയിലാണിപ്പോൾ.

വെവകുന്നേരം വീടിലെ തത്തിയാൽ വല്ലാത്ത ഒരു മാനന്തിലാണവർ. ജപമാല

എത്തിക്കാൻ ഇരിക്കുന്നേപാൾ പോലും ശ്രദ്ധ പതറുന്നു. ആദ്യമൊന്നും മത്തായിച്ചു അതു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. പകൽ മുഴുവൻ ജോലി ചെയ്തു തളർന്നുവരുന്ന ഭാര്യയോടു അയാൾ സന്നോഹപുർഖം പറഞ്ഞു:- “സാറാ, നിന്നക്കു ക്ഷീണമുണ്ടുകിൽ ഇനി മുതൽ മുതലാളിയുടെ വീടിൽ ജോലിക്കു പോകണം. നമുക്കു ജീവിക്കാനുള്ള വക്കണാൻ ജോലി ചെയ്തുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.”

പാവം സാറാമു. അവർ ഇവ ഭർത്താവിനോടു എന്തു പറയും. എങ്ങിനെ പറയും.

അതോരു ശനിയാഴ്ച ആയിരുന്നു. മത്തായി എന്നോട്ടറിലും സാറാമു മുതലാളിയുടെ വീടിലും ജോലിക്കാരി പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സുസമ ഒരു പുസ്തകം വായിച്ചുകൊണ്ട് വരാന്തയിലെ അരമതിലിൽ ഇരിക്കുന്നു. മേരി അയലാത്തുള്ള കുടുകാരുമായി കളിക്കാനും പോയിരിക്കുന്നു.

മുതലാളി അതാ മുറ്റത്ത് ഒപ്പം ഒരു ആശിത്തനും ഉണ്ട്.

മുതലാളി :- “എന്താ പെണ്ണു, രാവിലെ പറിത്തമാ

ണോ. ഏതു ക്ലാസ്സിലാ നീ ഇപ്പോൾ പഠിക്കുന്നത്.”

സുസമ ഇരുന്നിടത്തു നിന്നും തെക്കിയെണ്ണീറ്റു. ഭവ്യത യോടെ മൊഴിഞ്ഞു:- “പത്തിൽ”

മുതലാളി:- “കൊള്ളാമില്ലോ. (ആശ്രിതനെ നോക്കി കണ്ണിറുക്കി ഒരു ശ്വംഗാരച്ചിൽ പാസ്സാക്കിക്കൊണ്ട്) നീ ഈ വർഷം ജയിക്കുമോ പെണ്ണോ.”

സുസമ:- “ജയിക്കും മുതലാളി”

മുതലാളി:- “ജയിച്ചി ട്രന്റാ സ്പാൻ”

സുസമ:- “അരിയില്ല മുതലാളി, എന്തെങ്കിലും പഠിച്ച് ഒരു ജോലി നേടണം.”

മുതലാളി:- “അതി നുവേണ്ടി താൻ ഏന്തുസ ഹായവും ചെയ്തുതരും”

സുസമ:- “നന്ദി മുതലാളി, മുതലാളിയുടെ ആ നല്ല മനസ്സിന് ഗൈവം മുതലാളിയെ അനുഗ്രഹിക്കും.”

മുതലാളി:- “നീ ഒരു സുന്ദരിയാണാലോ പെണ്ണോ. താനിതൊക്കെ ചെയ്താൽ നീ എന്നിക്കുന്നതരും.”

ആശ്രിതൻ മറ്റൊനോ ആലോച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്നതുപോലെ പറമ്പിലേക്കുന്ന മുതലാളി വരാന്തയിലേക്കും.

സുസമ ആകെ പരിഭ്രമിച്ചു. മുതലാളിയെപ്പറ്റി നല്ല അഭിപ്രായമല്ല കൂടുകാരിൽ നിന്നും കേട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇനി എന്തുചെയ്യും.

മുതലാളി:- “ഈ പുരിയേറ്റാബന്ധകിലും ഞാനി തുവരെ ഉള്ളുകണ്ടിടില്ല. വൃത്തിയായായി ട്രാക്കെ കെസുകൾ കുറുക്കും സുകൾ കുറുക്കും പെണ്ണോ.” (ഇതും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ വീടിനുള്ളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.)

സുസമ:- (വരാന്തയിൽ മുറിയുടെ വാതുകൽ നിന്നുകൊണ്ട്) “ഉണ്ട് മുതലാളി. തെങ്ങൾ സ്വന്തം വീടുപോലെയാണുകൾക്കുന്നത്.”

മുതലാളി:- “ഈ നിന്നേ സ്വന്തമാണെന്നു വിചാരിച്ചോ. ഈങ്കേൾക്കിടക്കാൻ വാ. താൻ നിന്നെന്നു കാണുന്നു.”

സുസമ:- (ഡ്രോം വിംച്ചുകൊണ്ട്) “മുതലാളി, ഈച്ചാച്ചനും അമ്മച്ചീം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഇല്ല.”

മുതലാളി:- “എനിക്കു യാമെടീ പെണ്ണോ. നീ ഈങ്ങുകേരിവാ.”

സുസമ പരിശേഖിച്ച് മുറിതെത്തുക്കോടി. ഉറക്കേ:- “മേരീ, മേരീ, നീ എവിടെയാ. വേഗം വരും.”

മുതലാളി കോപിഷ്ഠം നായി പുറതെത്തുക്കിരിക്കാം. സ്വയം പറഞ്ഞു:- “നന്ദികെട്ട് വർഗ്ഗം. താൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം.”

ഇതിനോടകൂടം മേരി എവിടെയോ നിന്ന് ഓടിക്കിതച്ച് മുറിതെത്തത്തി. കോപിഷ്ഠംനായി ഇരഞ്ഞിപ്പോകുന്ന മുതലാളിയെയും പറമ്പിൽ നിന്നും ഓടി വരുന്ന ആശ്രിതനെയും കണ്ട് അവർ ദേ

ന്നു. കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ ആരാഞ്ഞു:- “ചേച്ചീ എന്തുപറ്റി. ഇവരാക്കെ ഏന്താണവിടെ.”

സുസമ പൊട്ടിക്കരണതുകൊണ്ട് മേരിയെയും കെട്ടിപ്പിടിച്ച് വീടിനുള്ളിലേക്കു നടന്നു.

കരച്ചിൽ അല്പം അടഞ്ഞിയപ്പോൾ വീടു പുട്ടി സുസമയും മേരിയും കൂടി അവിടെ നിന്നിരഞ്ഞി, ഈച്ചാച്ചൻ്റെ അടുത്തേയ്ക്ക്. കരഞ്ഞുവീർത്ത കണ്ണുകല്ലും മുവവുമായി തന്റെ പുത്രികളെ കണ്ട് അ പിതാവിന്റെ ഹൃദയം പിടഞ്ഞു. അയാൾ ഓടി അവരുടെ അടുത്തത്തി ആകാം ക്ഷാപുർഖം ചോദിച്ചു:- “എന്തുപറ്റി മക്കളെ, പറ, വേഗം പറി.”

സുസമ:- “ഈച്ചാച്ചാ (അവൾ വികിവികി പറയാൻ ശ്രമിച്ചു. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു തുള്ളുവുന്നു.) ആ മുതലാളി ഇന്നു വീടിൽ വന്നിരുന്നു.”

ഈച്ചാച്ചൻ:- “അതിനെന്താ മോജൈ. നമ്മൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥലത്തെല്ലാംസിക്കുന്നു” (നിഷ്കരണക്കുകൾ)

സുസമ: “അതല്ല അപ്പച്ചാ. അയാൾ ചീതിയാം. എനിക്കുനി വീടിലോടുപോവാൻ വയ്ക്കാം.”

ഈച്ചാച്ചൻ:- “എന്തുപറ്റി മോജൈ. മുതലാളി എന്തെക്കിലും പറഞ്ഞേതാം.”

മേരി:- “മുതലാളി ദേശ്യപ്പേട്ട പോയത്.”

മത്തായിച്ചേടൻ കാര്യ അദർ എന്നൊക്കെയോ പിടി കിട്ടി. അയാൾ മക്കളെ ഈരു വശത്തും ചേർത്തുകൊണ്ടു അല്ലപം അകലേയ്ക്കു നടന്നു.

“സാര മില്ല മക്ക ഭേജു, ഇച്ചാച്ചൻ വഴി ഒണ്ടാക്കാം. തല്ക്കാലം നിങ്ങൾ ഇതാ രോടും പറയരുത്. അമ്മച്ചി അറിഞ്ഞാൽ വിഷമിക്കും.”

കുട്ടികൾ രണ്ടുപേരും ചെറന്ന് “ഇല്ലി ച്ചാ ച്ചാ, ഞങ്ങൾ ആരോടും പറയില്ല. പക്ഷെ നമുക്കിവിടെ നിന്നും എവിടെക്കിലും പോവാം.”

ഇച്ചാച്ചൻ:- “ പോവാം മോജെ. ഇപ്പും നിങ്ങൾ വീടി ലേക്ക് ചെല്ലു. വല്ലതും കഴിക്കും. വിഷമിക്കരുത്. ഇച്ചാ ച്ചൻ നേരത്തെ വരാം.”

നീല്ല ഹാ യ നാ യ അയാൾ എന്തു ചെയ്യണമെ നന്നിയാതെ, തന്റെ മക്കൾ പോകുന്ന വഴിയെ നോക്കി നിന്നു. അവർ കണ്ണിൽ നിന്നും മറഞ്ഞപ്പോൾ മറ്റു ജോലിക്കാരോടൊപ്പം എത്തി യെക്കിലും മനസ്സിൽ വല്ലാതെ ഒരുപണം. വലിയ വീടിലെ മുതലാളിയെപ്പറ്റി പലതും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തന്റെ മക്കളോടു ഇങ്ങിനെ അയാൾ പെരുമാറുമെന്നു കരുതിയില്ല.

അടുത്ത ചില ദിവസ അദർ വലിയ സംഭവങ്ങളും

നുമില്ലാതെ കടന്നുപോയി. ഒരു ഞായറാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ സമയം. വലിയവീടിലെ ഒരു ഭൂത്യൻ മത്തായിരെ കാണാൻ വന്നു:- “മത്തായി ചേടൻ ബംഗളാ വിലേക്കു വരാൻ മുതലാളി വിളിക്കുന്നു.”

മത്തായിയുടെ ഉള്ളിൽ തീ ആളി. അയയിൽ കിടന്ന തോർത്തെടുത്ത് തോളിലിട്ട് അയാൾ ഭൂത്യേനാടൊപ്പം വലിയ വീടിലേക്കു നടന്നു.

മുതലാളി വരാന്തയി ലുള്ള ചാരുകസാലയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നു. മത്തായി യോട്:-

“എടോ എന്നൊക്കെ യുണ്ട് വിശ്രമിക്കാൻ”

മത്തായിയുടെ മന സ്ഥിൽ ഉയർന്നുവന്ന കോപം അടക്കി.

“ഒന്നുമില്ല മുതലാളി, ഇങ്ങിനെയൊക്കെ കഴിയുന്നു.”

മുതലാളി:- “താനി പ്പോൾ കുറച്ചുനാളായിലേ ആ പുരയിൽ താമസിക്കുന്നു. എന്നാ ഇനി അവിടുന്നു മാറുന്നേ. എനിക്ക് ഒപ്പുകൊടു അടുക്കാൻ ആ പുര ആവശ്യമുണ്ട്.”

മത്തായി:- “ഞങ്ങൾ എങ്ങൊടുപോകും മുതലാളി. കുറച്ചുനാൾ കുട്ടി....എൻ്റെ പിള്ളേരുടെ പറിത്തം ഒന്നു

കഴിയുന്നതുവരെ....”

മുതലാളി:- “എന്നിട്ടു ഞാൻ ഒപ്പുകൊടു വച്ചാൽ മതിയോ.”

മത്തായിക്ക് അതിനു തത്തരമില്ല. അല്ലെങ്കിലും ആ നാട്ടിൽ നിന്നു തന്ന മാറണ മെന്ന് അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറുപടി ഒന്നും പറയാതെ അയാൾ പതുങ്ങിനിന്നു.

മുതലാളി:- “ഇപ്പോൾ പൊയ്ക്കോ. ഒരു മാസത്തെ അവധി തരാം. അതിനു ഒളിൽ ഭാര്യോ മക്കളേം കുട്ടി ഇരഞ്ഞിക്കൊള്ളണം.”

വിഞ്ഞിയ ഹൃദയവുമായി, പക ഉയരുന്ന മനസ്സു മായി അയാൾ ഇരഞ്ഞിനടന്നു. അയാൾ ആകെ തളർന്നിരുന്നു.

വീടിലെത്തിയ അയാൾ കയറിക്കിടന്നു. അയാളുടെ മാനസ്സികനില അയാളുടെ ശരീരത്തെ തളർത്തിയിരുന്നു. പിറ്റെഡിവസം ജോലിക്കു പോകാൻ സാധിച്ചില്ല. അയാളെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ സാരാമധ്യും ബംഗളാ വിൽ ജോലിക്കു പോകാതെ അയാളോടൊപ്പം വീടിൽത്തനെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ദിവസങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞു വീണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

(തുടരും)

ബിനിക്കുട്ടി എന്ന സുസ്ഥി

സന്ദേശം വർത്തിപ്പിച്ചുവരുന്നത്

അദ്ദോഹം - 3

മണൽ വിരിച്ച മുറ്റത്തു ജീപ്പു വന്നുനിന്ന പ്ലാൾ സുസ്ഥി അതഭൂതപ്പെട്ടു. മുറ്റ ത്തിന്റെ വടക്കേ കോൺഡിനേഷൻ കുട്ടിയിരിക്കുന്ന അടുപ്പിൽ കരിയില ഉപയോഗിച്ചു ഇച്ചു ചുനു കുളിക്കാനുള്ള വെള്ളം ചുടാക്കിക്കാണ്ടിരിക്കയായി രുന്നു അവർ. ജീപ്പിൽ നിന്നി രഞ്ജിയ രണ്ടു പോലീസുകാരയും നന്നായി ദ്രശ്യമായി തിരിക്കുന്ന മറ്റു രണ്ടു മധ്യ വയസ്കരെയും കണ്ണ പ്ലാൾ അവളുടെ നെഞ്ചി ടിപ്പു വർദ്ധിച്ചു. കുന്നിത്തു പാവാട തത്തു സ്വീകാര്യം മുഖത്തെ വിയർപ്പു തുടങ്ങി. ഇരുക്കെക്കളും ഉപയോഗിച്ചു തലമുടിയിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്ന ചാരം തുത്തുമാറ്റി മുടി തുക്കി. ഒന്നുകൂടി ജീപ്പിൽ നിന്നിരഞ്ജിയ ആഗതരെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കി.

ആദ്യമായിട്ടാണ് യുണി ഫോറമിട്ട് പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ ആ മുറ്റത്തെത്തുന്നത്. ഉള്ളിൽ വലാത്ത ആഗത്ത്. അവർ അടുക്കളെ വശത്തുകൂടി വീടിനുള്ളിലേക്ക് ഓട്ടി. അമ്മച്ചി അടുക്കളെപ്പണി യിലാണ്. മകളുടെ ഓടിക്കി തച്ചുള്ള വരവ് അവരെ അസ്ഥാപനയാക്കി ചോദിച്ചു:-

“എന്താടി കൊണ്ടു, നിന്നെക്കെന്തുപറ്റി? നിന്നെ വലോരും പിടിക്കാൻ വന്നോ?”

സുസ്ഥി:- “മുറ്റ തെതാരു വണ്ടിയിൽ ആരോ കൈയോ വന്നിരിക്കുന്നു. അമ്മച്ചി ഒന്നു വന്നേ.”

സാറാമുഹമുദ്ദേശം:- “അപ്പച്ചനെ കാണാൻ വലോരും വന്നതായിരിക്കാം.”

അവർ രണ്ടു പേരും കുട്ടി മുൻവശത്തെ വരാത്ത യിലേക്കു ചെന്നു. യുണി ഫോറമിട്ട് പോലീസുകാരക്കണ്ണ സാറാമുച്ചേടത്തി ഒന്നു പത്തുഞ്ചി. അവർ വിരച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു:- “ആരാ.”

രജു മദ്യവയസ്കർമ്മം:- “ഇവിടെ മറ്റാരും ഇല്ലോ?”

സുസ്ഥി:- “ഇച്ചാച്ചൻ സുവമില്ലാതെ കിടപ്പിലാണ്. താൻ പോയിപ്പറയാം.”

അവർ മത്തായിച്ചുനികിടക്കുന്ന മുൻഡിയിലേക്കു നടന്നു. അയാൾ അസ്ഥാപനയച്ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു വിച്ചുകൊണ്ട് കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നു. സുസ്ഥിയുടെ അനുജത്തി മേരി അയാളുടെ കാൽ തടവിക്കൊണ്ട് കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്നു.

സുസ്ഥി:- “ഇച്ചാച്ചാ, വരാന്ത വരെ ഒന്നു വരാമോ. ഇച്ചാച്ചനെക്കാണാൻ ആരോ കൈയോ വന്നിരിക്കുന്നു.”

മത്തായി:- “ഈ ഒന്നെ കാണാൻ ആരു വരാന്ത മോളേ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ എഴു നേലക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. സുസ്ഥിയും മെരിയും കുടി അയാളെ താങ്ങി മുൻവശത്തെ വരാന്തയിലേക്കു നടത്തി.

മധ്യ വയസ്കർമ്മം:- “എന്താ സുവമില്ലോ? എത്ര നാളായി നിങ്ങൾ ഇള വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നു്?”

സാറാമുഹമുദ്ദേശം:- “താൻ പറയാം ഏമാരെ, ഏകദേശം നാലഞ്ചു കൊല്ലുമായി. എന്താ സാരേ?”

മധ്യ വയസ്കർമ്മം:- “ഇതു നിങ്ങളുടെ വീടാണോ?”

സാറാമുഹമുദ്ദേശം:- “അല്ല, വലിയ വീട്ടിലെ മുതലാളിയുടെ വീടാണ്.”

മധ്യ വയസ്കർമ്മം:- “മുതലാളി എത്ര നാളത്തെ യാക്കാണ് ഇള വീടു നിങ്ങൾക്ക് തന്നത്?”

സാറാമുഹമുദ്ദേശം:- സാരേ നാങ്ങൾക്ക് പോകാൻ മറ്റൊ

ରିଦ୍ୟୁମିଲ୍ୟ. ଅତୁକେକାଣ୍ଡାଙ୍କ ହିନ୍ଦୁନ୍ଦ ମାରା ତତ ତ. ଏହିତା ସାରେ ହୀପୁ?"

ମଧ୍ୟବନ୍ୟଙ୍କରେ:- ମୁଠ ଲାଭୀ ପଲ ତବଳ ଆଵଶ୍ୟ ପ୍ଲେଟିକ୍ୟୁ ନିଅସର ବୀକ ଓହି ଯୁଣିଲ୍ୟ. ଅତୁ କେକାଣ୍ଡୁ ନିଅସର ଓହି ପ୍ଲୀପ୍ଲି କାଗ୍ଜ ନିଅସର ଏଲ୍‌ପିୟିରିକର୍ୟା ଗ୍ରେ. ଓରାଟ୍‌ଚକ୍ରି ସମୟ ତରାଂ. ଅତିନିଟିଯିତି ହିନ୍ଦିନ ନିନ୍ଦାଙ୍କ ହିନ୍ଦିନ କେବାନ୍ତି ବିଭିନ୍ନକି ବରୁଥିଲା.

ମତତାଯି:- "ଆଯ୍ୟୋ, ସାରିମାରେ, ନିଅସର ପୋକୁଠ. ହୁଏ ରଙ୍କୁ ପେଣ୍ଟ କୁ ଟି କ ଲେ ଯୁଠ କେକାଣ୍ଡୁ ନିଅସର ପୋକୁଠ. ଏହିକାଣେରେ ନିଅସର ପୋଲ୍ୟୁଠ ବଫ୍ଫା."

ଆଶତରି:- "ନିଅସର ହୈପ୍ଲୋଶ ପୋକୁଠ. ଓରା ଫ୍ରାଇର୍‌କଣ ମାରିଯିରିକଣାଂ. ଅରାଲ୍‌କିରି ନିଅସର କର୍କ ହିନ୍ଦିନ ବିଭିନ୍ନକି ବରୁଥିଲା."

ମତତାଯିଚୁଗୁ ଅନ୍ତରତ୍ତ୍ଵ କଣ୍ଠ କଣେରାଯିଲେକଣିରୁଣ୍ଟି. ସାରାମହେତୁତି ଅରମତିଲି ଲୁଠ. ସୁନ ମୁଠ ମୁଠ ନିନ୍ଦାଙ୍କ ଆକାଶପୋକୁଠ ଜୀପ୍ଲିନ ନୋକିକେକାଣ୍ଡ କଟିଛିପ୍ଲିଯିତି ଚାରିନିନ୍ଦାଙ୍କ ମେରି ଅବଶେଷ ଉତ୍ତିଶେଖିନିନ୍ଦାଙ୍କ ନିନ୍ଦାଙ୍କ.

(ତୁଟରୁଠ)